

LITURGICKÉ OZNAMY
NIŽNÝ HRABOVEC
13. mája – 19. mája

Pondelok 13.05.	Svätá mučenica Glykéria.	17.⁰⁰
	* Mária, Andrej z r. Dzurovčinovej	
Utorok 14.05.	Svätý mučeník Izidor.	17.⁰⁰
	* Miroslav Haško s rod.	
Streda 15.05.	Polovica Päťdesiatnice. Náš prepodobný otec Pachómios Veľký.	16.⁴⁰
	† Margita Dudášová	+ <i>Moleben k Presv. Bohorodičke</i> 17.⁰⁰
Štvrtok 16.05.	Náš prepodobný otec Teodor Posvätený, učeník svätého Pachómia Veľkého.	17.⁰⁰
	† Zuzana, Jozef, Marianka, Anička z r. Haššovej	
Zdržanlivosť od mäsa Piatok 17.05.	Svätý apoštol Andronik a spoločníčka.	16.⁴⁰
	† z r. Lichotovej	+ <i>Moleben k bl. P. P. Gojdičovi</i> 17.⁰⁰
Sobota 18.05.	Svätý mučeník Teodot z Ankyry.	8.⁰⁰
	† Alojz, Karolína, Jindra z r. Marekovej	
Nedeľa 19.05.	Piata nedeľa po Pasche – o Samaritánke. Svätý hieromučeník Patrik, pruský biskup a spoločníci.	8.⁰⁰
	* farské spoločenstvo <i>Zbierka: dlh voči ABÚ</i>	----- 10.⁰⁰ + <i>Hencovce</i>
<p>„Prečo si myslíš, že minulé časy boli lepšie ako tvoje?... Zabudli sme na ťažké časy hladu a vojny, o ktorých sa píše preto, aby sme nereptali proti Bohu pre prítomný čas? Aké to teda boli časy? Či sa nechvejeme všetci, keď o nich počívame alebo čítame? Preto by sme mali skôr ďakovať, ako reptat pre naše časy.“</p> <p style="text-align: right;"><i>Aurelius Augustinus</i></p>		

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
 Pre vnútornú potrebu veriacich.
 Príspevky a komentáre posielajte na:
 nizny.hrabovec@grkatpo.sk
 o. Miloš Baran: tel.číslo 0948 643 006
 Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 7
 ČÍSLO 36

TÝŽDENNÍK FARSKÉHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Chlieb pre večný život

Počul som už viackrát o niekom povedať, že je taký ako kus chleba. Kedy prirovnávame človeka ku chlebu? Vtedy, keď je mäkký. Byť mäkký znamená byť mäkkého srdca. Mať dobré srdce a robiť dobre ľuďom. Chlieb jeme radi vtedy, keď je mäkký. Tvrdý chlieb sa nedá jesť. Vtedy, keď slúži ľuďom. Chlieb slúži na obživu. Je to náš každodenný pokrm, ako sa modlíme v modlitbe Otče náš. Chlieb náš každodenný daj nám dnes. Nepreje sa nám a preto ho môžeme jesť každý deň. Taký človek je pre nás potrebný každý deň, pretože pomáha, slúži nasycuje náš hlad po rôznych potrebách, ktoré zo života vyplývajú. Chceme byť s takými ľuďmi čo najčastejšie, pretože sú prínosom a obohatením pre náš život.

Ježiš raz povedal zástupom, **aby sa nezháňali za pomínutelným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život a ten dáva Syn človeka.** Božím pokrmom pre človeka je chlieb, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život. Tým chlebom je Ježiš. Boh, ktorý sa stal chlebom. Mal mäkké srdce. Nasycoval hlad ľudí po zdraví, živote, odpustení. Pomáhal im každý deň a oni vedeli, že ho potrebujú. Nakoniec sa i reálne stal chlebom, keď pri poslednej večeri vzal chlieb, o ktorom povedal, že je jeho telom. A potom obetoval svoje telo, aby nám ukázal mäkkosť svojho srdca a jeho slabosť pre nás, ľudí. V eucharistickej reči povzbudzoval k tomu, aby sme sa sýtili jeho pokrmom. Mnohí z jeho učeníkov ho vtedy opustili a viac s ním nechodili, pretože to pre nich bola tvrdá reč. Reč o tom, že Boh sa stal nielen človekom, ale stal sa chlebom pre mnohých.

Pre nás toto slovo má dvojaký význam. Na jednej strane sa sýtiť pokrmom, ktorý nám Boh zanechal ako jedinu istotu pre večný život. Pri každej príležitosti nevynechať možnosť jesť pokrm večného života. A potom je tu skutočnosť, že i my sa máme stať chlebom pre iných. Nechať zmäknúť svoje srdce, aby sa stalo ako kus čerstvého chleba. Rozdávať sa pre iných, nasycovať ich hlad po rôznych veciach potrebných pre život.

Nech nás vedie Božie milosť a pomáha nám uskutočňovať tento Boží zámer.

Pápež sa zamýšľa, či Boh uvádza človeka do pokušenia

Katechéza Svätého Otca Františka, ktorú predniesol počas generálnej audiencie na Námestí sv. Petra v stredu 1. mája 2019.

Úvodom ku katechéze bol úryvok z Prvého Pavlovho listu Korinťanom: «Skúška, ktorá na vás dolieha, je iba ľudská. A Boh je verný. On vás nedovolí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať» (1 Kor 10,13).

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Pokračujeme v katechéze o „Otčenáši“, prichádzajúc už k predposlednej invocácii: „Neuved' nás do pokušenia“ (Mt 6,13). V inej verzii: „Neopúšťaj nás v pokušení“, „Nenechaj nás v pokušení upadnúť“. Modlitba Otčenáš začína pokojným spôsobom: vedie nás k túžbe, aby sa veľký Boží plán uskutočnil uprostred nás. Potom vrhá pohľad na život a vedie nás k prosbe o to, čo potrebujeme každý deň: „každodenný chlieb“. Potom sa modlitba obracia k našim medziludským vzťahom, často poškvrneným sebecstvom. Prosíme o odpustenie a zaväzujeme sa odpúšťať. Ale práve s touto predposlednou prosbou náš dialóg s nebeským Otcom vstupuje takpovediac do prúdu drámy, teda na pôdu konfrontácie medzi našou slobodou a nástrahami Zlého.

Ako je známe, pôvodné grécke vyjadrenie obsiahnuté v evanjeliách je ťažké presne vystihnúť, a všetky moderné preklady trochu pokrivkávajú. Na jednom prvku sa však môžeme jednomyselne zhodnúť: pri akomkoľvek chápaní textu musíme vylúčiť, že Boh by bol protagonistom pokušenia, ktoré doliehajú na ceste človeka. Ako keby Boh číhal na svoje deti kladením nástrah a pascí. Výklad tohto druhu je v rozpore predovšetkým so samotným textom a je ďaleko od obrazu Boha, ktorý nám Ježiš zjavil. Nezabúdajme na to „Otče“. Modlitba Otčenáš začína od „Otče“. A otec nekladie svojim deťom nástrahy. Kresťania nemajú nič do činenia so závistlivým Bohom, ktorý by bol v konkurencii s človekom, alebo by sa zabával uvádzaním ho do skúšky. A toto sú obrazy toľkých pohanských bohov, nie? V liste apoštola Jakuba čítame takto: „Nech nik v pokušení nehovorí: «Boh ma pokúša». Veď Boha nemožno pokúšať na zlé a ani on sám nikoho nepokúša“ (1,13). Práve naopak: Otec nie je pôvodcom zla, nijakému synovi, ktorý prosí o rybu, nedá hada (pozri Lk 11,11) – ako učí Ježiš – a keď sa zlo objaví v živote človeka, bojuje po jeho boku, aby mohol byť oslobodený.

(<https://www.svetlosveta.sk/katecheza/papez-sa-zamysla-ci-boh-uvadza-cloveka-do-pokusenia/>)

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

